

Sygn. akt OSD 61/16

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
z dnia 9 listopada 2016r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Tomasz Fox
Sędziowie: r. pr. Grzegorz Kowalik (sprawozdawca)
r. pr. Agnieszka Superson-Winkowska

Protokolant: r. pr. M [REDAKTOWANE] K [REDAKTOWANE]

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Beaty Jackowskiej

W sprawie zażalenia A [REDAKTOWANE] Z [REDAKTOWANE] na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 6 września 2016 r. sygn. akt RD [REDAKTOWANE] o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie skargi na czynności radcy prawnego A [REDAKTOWANE] D [REDAKTOWANE]

Po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 9 listopada 2016 r. zażalenia na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] z dnia 6 września 2016r. sygn. akt RD [REDAKTOWANE] o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie skargi na czynności radcy prawnego A [REDAKTOWANE] D [REDAKTOWANE]

postanowił:

1. uchylić postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] z dnia 6 września 2016r. sygn. akt [REDAKTOWANE] i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania;
2. kosztami postępowania w kwocie 918,60 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 8 czerwca 2016 r. r. pr. A [REDAKTED] Z [REDAKTED] złożyła do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED] zwanej dalej „OIRP” skargę na działalność r. pr. A [REDAKTED] D [REDAKTED] sprzeczną z przepisami ustawy o radcach prawnych oraz Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Skarżąca radca prawny A [REDAKTED] Z [REDAKTED] wskazała, iż była współnikiem kancelarii działającej pod nazwą K [REDAKTED] R [REDAKTED] P [REDAKTED] D [REDAKTED] Z [REDAKTED] Z [REDAKTED] spółka [REDAKTED] z siedzibą w [REDAKTED]. W dniu 15 czerwca 2015 r. wspólnicy zawarli porozumienie na mocy, którego wspólnik A [REDAKTED] Z [REDAKTED] wystąpiła z ww. spółki. Strony porozumienia szczegółowo uregulowały kwestie dotyczące wzajemnych rozliczeń finansowych wspólników. Po zawarciu porozumienia w zakresie wyjścia skarżącej ze spółki, skarżąca dowiedziała się o prowadzonej przez pozostałych wspólników, w tym przez r. pr. A [REDAKTED] D [REDAKTED] działalności konkurencyjnej poza spółką [REDAKTED] a jak twierdziła skarżąca wszyscy wspólnicy, w tym r. pr. A [REDAKTED] D [REDAKTED] podjęli zobowiązania zakazujące wspólnikom spółki partnerskiej prowadzenia w czasie trwania spółki partnerskiej działalności konkurencyjnej wobec tej spółki. Ponadto skarżąca twierdziła, że jej byli wspólnicy dokonali nierzetelnych rozliczeń końcowych ze skarżącą oraz ukrywali rzeczywiste dochody i zyski ich wspólnej działalności w ramach ww. spółki [REDAKTED]. Dnia 8 czerwca 2016 r. skarżąca pozwała spółkę o zapłatę należności, które spółka winna jej zdaniem zapłacić jej w związku z wskazanymi w pozwie naruszeniami.

- Dowód :
- Porozumienie z dnia 15.06.2015 r. – k. 16-19;
 - Pozew o zapłatę z dnia 08.06.2016 r. – k. 2-7.

Postanowieniem z dnia 6 września 2016 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] odmówiła wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wobec stwierdzenia, że zachowanie r. pr. A [REDAKTED] D [REDAKTED] nie wyczerpuje znamion przewinienia

dyscyplinarnego, a sprawa ma charakter rozliczeniowy między osobami będącymi profesjonalistami i niewątpliwie posiadającymi wystarczającą znajomości prawa dla oceny skutków prawnych składanych oświadczeń, co uzasadnia ustalenie, iż podpisane przez takie osoby porozumienie wyczerpywało wzajemne ich roszczenia i dokonane było z pełną świadomością skutków prawnych.

Pismem z dnia 20 września 2016 r. r.pr. A [REDACTED] Z [REDACTED] wniosła zażalenie na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] z dnia 6 września 2016 r. (R.D. [REDACTED]), zarzucając ww. postanowieniu nierozpoznanie istoty sprawy i nieprzeprowadzenie niezbędnych dowodów. Skarżąca wskazała, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego pominęła fakt, iż w dniu podpisania porozumienia o wzajemnym rozliczeniu A [REDACTED] Z [REDACTED] dowiedziała się o tym, że m.in. r.pr. A [REDACTED] D [REDACTED] prowadziła działalność konkurencyjną wobec spółki [REDACTED] przez co zmniejszyła realne zyski skarżącej jako współnika tejże ww. spółki, a ponadto nadmiernie zwiększała koszty prowadzonej w ramach spółki działalności gospodarczej, czym również powodowała obniżenie zysków należnych skarżącej z tejże spółki.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie pokrzywdzonej z dnia 20.09.2016 r. zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego, a co za tym idzie dokonanie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dodatkowych ustaleń mogących wpłynąć na kwalifikację czynu, o którego popełnienie skarżąca oskarżyła r.pr. A [REDACTED] D [REDACTED]. Czynności te nie mogły być uzupełnione przez Sąd Dyscyplinarny, a ich przeprowadzenie mogłoby wpłynąć na ocenę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego czynu r.pr. A [REDACTED] D [REDACTED].

Podstawą wszelkich rozstrzygnięć w postępowaniu dyscyplinarnym powinny stanowić ustalenia faktyczne (art. 2 § 2 k.p.k.). Istotą postępowania dyscyplinarnego jest przede wszystkim dotarcie do pełnej, rzetelnej i obiektywnej wiedzy o tym, czy czyn zabroniony został popełniony oraz czy obwinionemu można przypisać winę w tym zakresie. Tak

więc istotą postępowania przygotowawczego, jako pierwszego stadium postępowania dyscyplinarnego, jest ustalenie, czy czyn zabroniony został rzeczywiście popełniony i stanowi on czyn zabroniony oraz zgromadzenie dowodów pozwalających na ustalenie sprawcy czyny i przypisanie mu winy za jego popełnienie. Ustalenia takie winny umożliwiać Sądowi Dyscyplinarnemu kontrolę poprawności ustaleń Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego dla ustalenia, czy zarzucany przez skarżącą r. pr. A [REDACTED] D [REDACTED] czyn stanowi czyn penalizowany w ustawie o radcach prawnych lub w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego konieczne było ustalenie, czy partnerzy spółki partnerskiej rzeczywiście umówili się przy jej zakładaniu spółki [REDACTED] lub w trakcie jej działalności, że zobowiązują się do nieprowadzenia żadnej działalności prawniczej poza strukturą spółki [REDACTED]. Konieczne jest również zdaniem Sądu ustalenie, jaki dokładnie miało charakter to zobowiązanie i czy było jak twierdzi skarżąca prawdą, że pozostali wspólnicy spółki, w tym r.pr. A [REDACTED] D [REDACTED] zobowiązali się, że nie będą prowadzić działalności prawniczej poza ww. spółką partnerską, a każdy przychód z własnej działalności stanowił będzie przychód, który strony umowy spółki [REDACTED] dzielić mieli po 1/3 pomiędzy siebie. Zebrany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego materiał dowodowy nie pozwalał Sądowi na ocenę zachowania r.pr. A [REDACTED] D [REDACTED] a uzupełnienie tego materiału dowodowego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego może potwierdzić lub zmienić dotychczasowe stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w kwestii kwalifikacji czynu r.pr. A [REDACTED] D [REDACTED]. Sąd Dyscyplinarny nie był w stanie dokonać oceny zachowania r.pr. A [REDACTED] D [REDACTED] w oparciu o zebrany materiał dowodowy. Z umowy spółki partnerskiej wynikało tylko, że partnerzy tej spółki zobowiązani byli do nieprowadzenia działalności konkurencyjnej wobec spółki partnerskiej. Nie jest jednak w ocenie Sądu Dyscyplinarnego możliwa a priori identyfikacja faktu, iż r.pr. A [REDACTED] D [REDACTED] świadczyła usługi prawne w ramach swojej indywidualnej kancelarii radcy prawnego z naruszeniem zasady lojalności wobec pozostałych partnerów spółki [REDACTED], czy zarzucenie r.pr. A [REDACTED] D [REDACTED] że celowo prowadziła działalność mającą na celu

pokrzywdzenie skarżącej. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie poczyniła w postępowaniu przygotowawczym ustaleń w zakresie tego czy i jakie czynności r.pr. A [REDACTED] D [REDACTED] poczyniła celem zmniejszenia przychodów w spółce [REDACTED] i jaki ewentualnie miałyby to wpływ na zysk skarżącej przypadający jej z tej spółki. Ustalenie to zaś jest w ocenie Sądu Dyscyplinarnego konieczne dla stwierdzenia, czy r.pr. A [REDACTED] D [REDACTED] można przypisać odpowiedzialność za ten czyn i czy ten czyn nosi znamiona czynu penalizowanego w ustawie o radcach prawnych lub w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego.

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego samo stwierdzenie zawarte w porozumieniu z dnia 15.06.2015 r. w § 9 ust. 1 o tym, iż strony tego porozumienia zrzekają się wzajemnie roszczeń wobec siebie w tym ewentualnych roszczeń wynikających z ewentualnej działalności A [REDACTED] D [REDACTED] konkurencyjnej w stosunku do spółki partnerskiej winny skłaniać do wnikliwszego zbadania okoliczności, czy A [REDACTED] D [REDACTED] zobowiązała się do nieprowadzenia działalności prawniczej poza spółką [REDACTED] czy taką działalność podjęła mimo zobowiązania do nieprowadzenia działalności tego typu, czy w związku z tym przychód spółki [REDACTED] i zysk skarżącej uległ zmniejszeniu i czy takie działania można kwalifikować jako delikt dyscyplinarny, za który A [REDACTED] D [REDACTED] można przypisać winę, czy było to działanie ukierunkowane na pokrzywdzenie skarżącej. Ustalenia w tym zakresie w ocenie Sądu mogły być poprzedzone przeprowadzeniem postępowania dowodowego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, poprzez np. przesłuchanie A [REDACTED] D [REDACTED] Ł [REDACTED] Z [REDACTED] czy skarżącej na okoliczności wyżej wskazane. Ustalenia, czy doszło poprzez działanie A [REDACTED] D [REDACTED] wskazane przez skarżącą do obniżenia zysku skarżącej z prowadzonej w ramach spółki partnerskiej działalności prawniczej wymagałoby przeprowadzenia dalszego postępowania dowodowego, jak choćby dowodów z dokumentów potwierdzających, że r.pr. A [REDACTED] D [REDACTED] zaniżała przychody lub zwiększała celowo koszty spółki partnerskiej w ten sposób zmniejszając zysk do podziału między wspólników. Celnie zatem Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wskazała, że w zasadzie przedmiotowa sprawa ma charakter sporu rozliczeniowego pomiędzy trzema profesjonalistami, którzy znają i rozumieją konsekwencje umów, które zawierają, co

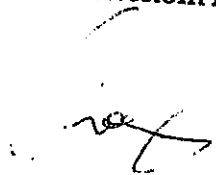
sygn. akt: OSD 61/16

skłoniło Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego do odmowy wszczęcia postępowania w nn. sprawie. Niemniej w ocenie Sądu taka konstatacja wymagałaby przeprowadzenia, co najmniej ww. wskazanych czynności dowodowych. Rozstrzygnięcie Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w wyniku rozszerzonego postępowania dowodowego może Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego sprowadzić do tych samych wniosków, jakie do tej pory Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przyjęła, niemniej przeprowadzenie tychże dowodów umożliwi Sądowi weryfikację takiej decyzji procesowej Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

Łączne koszty postępowania wyniosły 918,60 zł, kosztami tymi w całości została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych w ██████████ zgodnie z przepisem art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych.

Postanowienie niniejsze jest prawomocne i stronom nie przysługuje od niego odwołanie.

Głowacki

Asymulski